

РЕШЕНИЕ

№ 1983

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12040** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закон за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ [населено място], подадена чрез процесуален представител срещу Решение № 20223052 от 12.10.2020 г., постановено по нахд № 18520/2019г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 455792-F486944/ 14.08.2019г., издадено от и.д. директор на ТД на НАП - С., с което на основание чл.180а, ал.1 от ЗДДС на [фирма] са наложени три административни наказания „имуществена санкция“ в общ размер на 3530,83 лв. за 3 броя нарушения на чл.86, ал.1, т.1, 2 и 3 от ЗДДС.

Касаторът твърди в жалбата си, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Иска се отмяна на оспореното съдебно решение и потвърждаване на НП в неговата цялост. Иска се присъждане на юрисконсуртско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата.Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по касация - [фирма] чрез процесуален представител поддържа отговора на касационната жалба, оспорва жалбата и моли за оставяне в сила на решението на СРС. Иска присъждане на разноски за двете инстанции. В съдебно заседание заявява,

че не претендира присъждане на разноски.

Прокурорът счита, че въззивното решение е неправилно и незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 20223052 от 12.10.2020 г., постановено по нахд № 18520/2019г. по описа на СРС, НО, 99-ти състав. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

К. съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 16.05.2019 г. била извършена проверка по документи относно спазването на данъчното законодателство от страна на [фирма]. При проверката било установено, че дружеството е получател по доставки на услуги /комисионни по договор/ с място на изпълнение на територията на Република България. Дружеството на 19.03.2018 г. било сключило договор с РТ. В. Д. – И., по силата на който е получило услуги /поръчки за покупки/. Доставчикът РТ. В. Д. - И. бил лице, което не е установено на територията на страната. Проверяваното лице било данъчно задължено лице по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДДС, а мястото на изпълнение на доставката на услугата било на територията на страната. Били са издадени фактури от РТ. В. Д. - И. на [фирма] - № 01BD/20170827/ 27.08.2018 г. на стойност 90 570 USD, № 01BD/20170628/ 28.08.2018 г. на стойност 90 000.00 USD и № 01BD/20170829/ 29.08.2018 г. на стойност 30 000.00 USD. Към тях са били издадени протоколи по чл.117 от ЗДДС с номера № [ЕГН]/01.03.2019 г. с данъчна основа 152 441.66 лв. и ДДС 30 488.33 лв., № [ЕГН]/01.03.2019 г. с данъчна основа 150 319.80 лв. и ДДС 30 063.96 лв. и № [ЕГН]/01.03.2019 г. с данъчна основа 50 321.40 лв. и ДДС 10 064.28 лв.

В случая сумите по посочените фактури били заплатени на дружеството-жалбоподател като възнаграждение за извършена посредническа дейност от негова страна при сключени сделки между българското дружество [фирма] и индонезийските дружества „Е. Б. Мандири“ и „А. М. С.“ за закупуване на авиобомби и ракети българско производство, които са били доставени в И..

Проверяващите приели, че за извършените посреднически услуги на стойност 353082,90 лева било възникнало задължение за [фирма] да начисли данъка съгласно разпоредбите на ЗДДС, като издаде протоколи не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем, да посочи в протокола данъка на отделен ред, да включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в СД за ДДС и да посочи документа в отчетните регистри по ДДС за същия период. Данъчното събитие е възникнало на датата, на която услугите са били извършени и след като данъкът е бил изискуем от [фирма] то дружеството е било длъжно да го начисли като издаде протоколи по чл.117 от ЗДДС през месец септември 2018 година, да отрази издадените протоколи в дневника за продажби за месец септември 2018

година и да включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период за ДДС за месец септември 2018 година. Протоколите за доставката на услуги обаче били издадени на 01.03.2019 г., като с тях дружеството е самоначислило ДДС в общ размер на 70 616,58 лева върху стойността на услугата по трите фактури от 27.08.2018 г., 28.08.2018 г. и 29.08.2018 г., която възлиза на 353 082,90 лева.

На 16.05.2019 г. срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № F486944. Нарушенията, описани в АУАН, били квалифицирани по чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от ЗДДС. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП.

При тази фактическа обстановка и предвид представени по делото , с превод на български език три фактури и комисионен договор за успешна реализация между РТ. В. Д. - И. и [фирма], районният съд приел, че сумите по трите фактури са заплатени на санкционираното дружество като възнаграждение за извършена посредническа дейност от негова страна при сключени сделки между българското дружество [фирма] и индонезийските дружества „Е. Б. Мандири“ и „А. М. С.“ за закупуване на авиобомби и ракети българско производство, които са били доставени в И.. Прието е, че се касае за доставки на услуги предоставени от посредника [фирма], действащ от името и за сметка на РТ. В. Д. - И., която по силата на чл.36 от ЗДДС е облагаема доставка с нулева ставка. Предвид изложеното с оспореното решение е изменено НП, като всяко от наложените на основание чл.180а, ал.1 от ЗДДС три наказания имуществени санкции, съответно в размер на 1524,42 лв. , 1503,20лв. и 503,21 лв. или общо в размер на 3530,83лв. е намалена на 50,00 лв. или общо 150,00 лв.

Комисионният договор представлява съглашение, по силата на което едната страна – комисионер, се задължава да извърши от свое име, но за сметка на другата страна, наречена доверител, една или повече правни сделки срещу възнаграждение, поради което правилно районният съд е приел, че ответникът по касация е получил сумите по процесните фактури като възнаграждение за извършена от негова страна посредническа дейност. Съгласно чл.36 от ЗДДС облагаема доставка с нулева ставка е доставката на услуги, предоставяни от агенти, брокери и други посредници, действащи от името и за сметка на друго лице, когато са свързани с доставките, посочени в тази глава. Регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в ЗДДС срокове в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма и за начисления данък лицето има право на пълен данъчен кредит, се наказва с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лв. С подадените на 01.03.2019г. протоколи по чл.117 от ЗДДС дружеството неправилно е изчислило дължимия данък, административно наказващият орган не е извършил корекция и е определил неправилно размера на наложената санкция за всяко от трите нарушения, тъй като се касае за облагаеми доставки с нулева ставка

Предвид изложеното правилно с оспореното решение е изменен размера на наложените имуществени санкции, които са намалени на по 50 лв.

Въз основа на изложените съображения, настоящият касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила. Наведените в касационната жалба възражения са неоснователни и недоказани. Касационната жалба е неоснователна.

Претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна, а ответникът чрез упълномощения си представител в съдебно заседание, заяви че не претендира

такива.

Така мотивиран и на основание чл.221,ал.2 от АПК във вр. с чл.63 от ЗАНН, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20223052 от 12.10.2020 г., постановено по нахд № 18520/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.